

Siyasette tarafgirlik marazı

Siyasî tansiyonun alabildiğine yükseldiği şu günlerde, “tarafgirlik marazı”na yakalanmamaya âzami derecede dikkat göstermek icap ediyor.

Hem, bu öyle bir marazdır ki, şeytanı melek ve meleği de şeytan göreceğ/gösterecek kadar kişinin dengesini bozabiliyor. Bu illet ve marazdan maazallah...

Her vatandaşın vatandaşlık hakkı ve görevi itibariyle, herhangi bir siyasî partiye meyiletmesi, ona şu veya bu şekilde destek vermesi gayet normal bir davranıştır.

Anormal olan ise, her durumda, her hal ve şart altında bir partiyi medhedip diğerlerini zemetmektir. Dahası, bir partinin adamlarını başüstünde tutmak ve diğer bir partinin adamlarını ayak altında göstermeye çalışmaktır. Bediüzzaman Hazretleri, böylesi bir siyasî görüş ve anlayıştan şiddetle kaçınmış ve şerrinden de Allah’a sığınmıştır. Bir eserinde şöyle diyor: “Bir zaman, bu garazkârâne tarafgirlik neticesi olarak gördüm ki, mütedeyyin bir ehl-i ilim, fikr-i siyasîsine muhâlif bir âlim-i salihî, tekfir derecesinde tezyif etti. Ve kendi fikrinde olan bir münafığı, hürmetkârâne medhetti. İşte, siyasetin bu fena neticelerinden ürktüm, ‘Euzubillahi mineşşeytâni ve’sisiyaseti’ dedim.” (Mektubat, s. 258)

Evet, bu mânâdaki bir siyasî anlayıştan Allah’a iltica eden Üstad Bediüzzaman, aynı bahsin devamında bu hakikatli tavrının gerekçesini şu sözlerle beyan eder: “Tarafgirlik eğer hak namına olsa, haklılara melce olabilir. Fakat şimdiki gibi garazkârâne, nefis hesabına olan tarafgirlik, haksızlara melcedir ki, onlara nokta-i istinad teşkil eder. Çünkü, garazkârâne tarafgirlik eden bir adama şeytan gelse, onun fikrine yardım edip taraftarlık gösterse, o adam o şeytana rahmet okuyacak. Eğer mukabil tarafa melek gibi bir adam gelse, ona hâşâ lânet okuyacak derecede bir haksızlık gösterecek.”

Bir başka eserinde, “İslâmiyetin, hakka tarafgirlik ve teslim ve inkiyad” olduğunu da ifade eden Üstad Bediüzzaman, siyaset için yapılacak olan tarafgirliğin ise, İslâm ve iman dersini almaya çalışanlara büyük zarar verdiğini ehemmiyetle beyan eder: “Çünkü, iman dersi için gelenlere tarafgirlik nazarıyla bakılmaz. Dost-düşman, derste fark etmez.” (Emirdağ Lahikası, s. 281)

Siyaset dine temas ettirildiği, veyahut dinî unsur ve argümanlar siyasette kullanıldığı (istismar ile alet edildiği) durumlarda, kişiyi/kişileri ağır vebâl altına alacak gelişmeler yaşanır.

Dinî unsurları istismar eden bir kimse, bu durumda isabet etse, yani başarılı olsa bile mesuliyetten kurtulamaz.

Zira o kimse, âlemşümûl olan İslâmiyet güneşini, bir nevi tekelleştirmeye ve kendi dar, kesif, karanlık olan siyaset dehlizine sığdırmaya, hatta hapsetmeye çalışmıştır.

Oysa, o güneş, o dar dehlize sığmaz ve sığdırılmaz.

Siyasette tarafgirlik marazının bir başka tehlikesi de, taraf olunan bir siyasî partinin bütün icraatını hoş görmek, yahut ona kayıtsız şartsız destek vermektir.

Oysa sıdkın, doğruluğun adeta can çekiştiği; hilenin, yalanın, dolanın revaç bulduğu, haramın, israfın, yolsuzluğun, usûlsüzlüğün ortalıkta kol gezdiği günümüz siyasetinde, tarafgirane bir vaziyeti asla ve kat'a almamalı.

Bizim vazifemiz olmadığı için, siyasîlerin icraatında alenen şahit olduğumuz bu tarz kazurat ve süprüntüyü izhar etmeye, açığa vurmaya çalışmıyoruz.

Fakat, şunu da ifade etmeden geçemiyoruz ki, kimi siyasîlerin gırtlığına kadar hileye, harama ve bilhassa yolsuzluğa battığına Allah'ın hemen her günü şahit olduğumuz halde, bazı din kardeşlerimizin tarafgirlik marazıyla bunları hâlâ başlar üstünde tutmaya devam etmelerinden dolayı, nihayet derecede üzülüyor, elem ve ızdırap çekiyoruz. Zira, o aynı günâhlara, vebâllere şerik ve ortak olmalarından korkuyoruz.

Cenâb-ı Hak, cümlemizi siyasî tarafgirlik illetine yakalanmaktan muhafaza eylesin ve yakalanmış olanları da bir an evvel kurtarsın.